

حیات برزخی در قرآن با تأکید بر دیدگاه وهابیت و نقد آن

نسرین علوی نیا^۱، سیده مریم بازیار^۲

^۱استاد دانشگاه آزاد اسلامی، داراب، فارس، ایران

^۲استاد حوزه علمیه الزهرا (س)، کازرون، فارس، ایران

چکیده

عالم برزخ و حیات برزخی یکی از مسائل مسلم قرآنی و روایی است. از دیدگاه قرآن و روایات معصومین «علیهم السلام» یکی از عوالم نظام هستی عالم برزخ است که از لحاظ رتبه مافوق عالم دنیا است و انسان پس از مرگ به این عالم منتقل گشته و در آنجا دارای حیات خواهد بود. در سنت فلسفی اسلامی نیز متفکرانی همچون شیخ اشراق و ملاصدرا و پیروان ایشان به این عالم اعتقاد راسخ داشته و به تبیین و اثبات آن به روش برهان و استدلال پرداخته و از این عالم به عنوان عالم مثال و حیات مثالی یاد می کنند تا آنجا که وجود این عالم در اندیشه‌ی فلسفی آن‌ها جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده و نقش مهمی را ایفا می کند. مسئله عالم برزخ و حیات برزخی مبتنی بر نگاه خاصی است که آموزه‌های دینی به انسان دارد و این نوع انسان‌شناسی در سنت فلسفی اسلامی نیز جریان دارد. از آنجاکه وهابیت یک فرقه‌ی استعماری انحرافی است که خود را به جهان اسلام و بر مسلمانان تحمیل نموده است، اعتقاداتش منافی با اعتقادات و آموزه‌های اصیل اسلامی که در قرآن و جوامع روایی شیعه و سنی بیان شده است می باشد. وهابیون نگاه خاصی به انسان دارند که مخالف با انسان‌شناسی اصیل اسلامی است و حتی می توان آن را مکتبی ضد انسانی معرفی نمود. از آنجاکه عالم برزخ و حیات برزخی مسئله‌ای است که مبتنی بر انسان‌شناسی است و چون نگاه وهابیون به انسان با دیدگاه اصیل اسلامی متفاوت است پس عالم برزخ و حیات برزخی نیز از دیدگاه آنان با دیدگاه اصیل اسلامی متفاوت خواهد بود.

واژه‌های کلیدی: قرآن، حیات برزخی، عالم برزخ، انسان‌شناسی، وهابیت.

